

شماره ۱۹۲۰ - ۱۹۲۰

تاریخ ۲۳ / ۱ / ۷۷

پیوست در

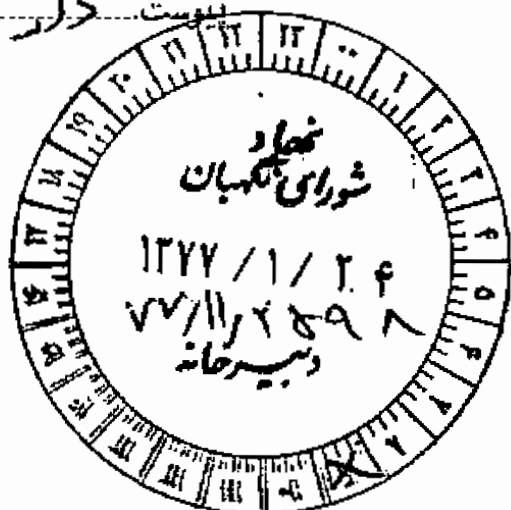

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت‌المال

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۸۳۳۶/۷۵۴۶۷ مورخ ۱۳۷۶/۱۰/۲۱ در مورد موافقتنامه
تحدید حدود مرز دریایی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی
پاکستان که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۸ مجلس شورای
اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون
اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
می‌گردد.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

تاریخ ۲۳ / ۱ / ۷۷

شماره ۱۹۲ - ۵

تاریخ ۲۳، ۱، ۷۷

پیوست دار

بیت

لایحه موافقتنامه تحدید حدود مرز دریایی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان

ماده واحده - لایحه موافقتنامه تحدید حدود مرز دریایی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان مشتمل بر یک مقدمه و (۷) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تحدید حدود دریائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان که از این به بعد طرفهای متعاقد نامیده می شوند:
نظر به علائق مشترک تاریخی، مذهبی و فرهنگی موجود بین دو کشور ایران و پاکستان، بمنظور تحکیم هرچه بیشتر پیوندهای مودت و حسن همجواری و پیشبرد مناسبات فیما بین براساس اصل تمامیت ارضی و مصونیت مرزها و حقوق حاکمه بر منابع طبیعی دریائی خود اعم از جاندار و بی جان که در بستر و زیر بستر مناطق دریائی مربوط به آنها قرار دارد،

و با تمایل به تعیین حدود مرزهای دریائی خود به شیوه ای صحیح، عادلانه و دقیق براساس حقوق بین الملل به شرح زیر موافقت نمودند:

ماده ۱ - خط مرز دریائی که آبهای داخلی، دریاها، سرزمینی، مناطق مجاور و مناطق انحصاری اقتصادی ایران و پاکستان را از هم جدا می سازد، عبارت است از خط ژئودزیکی

تعلق

که نقاط مشروح زیر را به هم پیوند می دهد:

نقاط	عرض جغرافیائی	طول جغرافیائی
علامت مرزی ۲۵۶	۲۵ ۱۰ ۴۱/۲۳ شمالی و	۶۱ ۳۷ ۰۳/۰۳ شرقی
نقطه ۱،	۲۵ ۰۲ ۱۴/۰۰ شمالی و	۶۱ ۳۵ ۳۷/۰۰ شرقی
نقطه ۲،	۲۴ ۵۳ ۳۵/۰۰ شمالی و	۶۱ ۳۳ ۳۲/۰۰ شرقی
نقطه ۳،	۲۴ ۵۰ ۲۷/۰۰ شمالی و	۶۱ ۳۲ ۵۹/۰۰ شرقی
نقطه ۴،	۲۴ ۰۸ ۰۰/۰۰ شمالی و	۶۱ ۳۰ ۰۰/۰۰ شرقی
نقطه ۵،	۲۳ ۲۰ ۴۸/۰۰ شمالی و	۶۱ ۲۵ ۰۰/۰۰ شرقی

تبصره - علامت مرزی شماره ۲۵۶ مرز زمینی ایران و پاکستان براساس موافقتنامه مرزی ایران و پاکستان مورخ ۱۳۳۶/۱۱/۱۷ هجری شمسی (۱۹۵۸/۲/۶ میلادی) نصب گردیده است.

ماده ۲ - خط مرز دریائی مذکور در ماده (۱)، روی نقشه ای که به امضای نمایندگان هر دو دولت رسیده، ترسیم شده است. این نقشه پیوست این موافقتنامه شده و بخش تفکیک ناپذیر آن را تشکیل می دهد.

ماده ۳ - طرفهای متعاقد، حقوق حاکمه و صلاحیت انحصاری خود را در کاوش، بهره برداری، حفظ و اداره منابع طبیعی اعم از جاندار یا بی جان در بستر و زیر بستر و آبهای فوقانی مناطق مربوط به آنها که در دو سوی خط ترسیم شده براساس خط مرزی دریایی مورد اشاره در ماده (۱) واقع شده، اعمال خواهند کرد.

ماده ۴ - طرفهای متعاقد ضمن تاکید بر ضرورت مساعی مشترک جهت تضمین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۰

تاریخ ۲۳/۱/۷۷

پیوست ۱

تعلات

بهره برداری مناسب و معقول از منابع طبیعی واقع در دو سوی خط ترسیم شده طبق ماده (۱)، در انجام اقداماتی که برای حفظ و اداره منابع مذکور لازم است همکاری خواهند نمود و بدین منظور:

الف - هرگاه هر ساختار نفتی زمین شناسی واحد یا یک میدان نفتی واحد یا هر ساختار زمین شناسی واحد یا میدانی از مواد معدنی دیگر از یک طرف خط مرزی مندرج در ماده (۱) به طرف دیگر آن امتداد یابد و آن قسمت از این ساختار یا میدان را که در یکطرف خط مرزی واقع باشد بتوان "کلا" یا جزاً "بوسیله حفاری انحرافی از طرف دیگر خط مرزی مزبور مورد بهره برداری قرار داد، در هیچیک از دو طرف خط مرزی، بدون توافق قبلی طرف دیگر هیچ چاهی که بخش بهره ده آن از خط مرزی مذکور کمتر از ۲۵۰ متر فاصله داشته باشد حفر نخواهد شد.

در صورت بروز وضعیت مذکور در این بند، هر دو طرف برای نیل به توافق در مورد شیوه ای که بتوان در آن عملیات در طرفین خط مرزی را هماهنگ و یکنواخت کرد، کوشش خواهند نمود.

ب - هرگاه ذخیره (ذخایر) ویژه یا برخی گونه های وابسته منابع جاندار دریائی از جمله ذخائر ماهیهای مهاجر و دوکاشانه ای در دو سوی خط مرزی مذکور در ماده (۱) وجود داشته باشد، طرفهای متعاقد کوشش خواهند نمود اقدامات خود را برای حفظ و اداره و بهره برداری از منابع مذکور بویژه از نظر تعیین مقدار مجاز، سهم صید و فصل ماهیگیری و نیز وضع مقررات فنی مربوط هماهنگ نمایند. بدین منظور دو طرف بنحو مقتضی به مبادله آمار و اطلاعات علمی درباره منابع جاندار منطقه خواهند پرداخت.

ماده ۵ - طرفهای متعاقد ضمن تاکید بر اینکه خط مرزی مذکور در ماده (۱) لایتنیر، دائمی و قطعی می باشد، اختلافات ناشی از اجرای این موافقتنامه را بصورت مسالمت آمیز و از طریق مذاکره حل و فصل خواهند نمود. در صورت بروز هرگونه عدم توافق در حل اختلاف، موضوع با تراضی طرفین به یک کمیسیون سازش محول خواهد شد. ترکیب کمیسیون مزبور از طریق مشاوره بین طرفین تعیین خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۹۴

تاریخ ۲۳/۱/۷۷

پیوست

تعلیه

ماده ۶- این موافقتنامه و نقشه پیوست آن طبق ماد (۱۰۲) منشور ملل متحد به ثبت خواهد رسید.

ماده ۷- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات داخلی هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب خواهد رسید و از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفها به طرف دیگر از مجرای دیپلماتیک مبنی بر انجام مراحل تصویب لازم الاجراء خواهد گردید.

بنا به مراتب امضاءکنندگان زیر که دارای اختیارات لازم از طرف دولتهای متبوع خود میباشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۷۶/۳/۲۶ هجری شمسی برابر با ۱۶ ژوئن ۱۹۹۷ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی که هر دو متن بطور مساوی معتبر میباشند، در تهران تنظیم گردید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و ماده ۷ در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ هجدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۱۳۷۶